

امیر فیض - حقوقدان

جاوید ایران، شرح زیر را برای کیهان لندن فکس کردم برای شما هم میفرستم

((روزنامه کیهان لندن))

آقای هادی خرسندی شعری در آن روزنامه گذاشته که چند بیت اول آن که گویای تمامی شعر اوست چنین میباشد:

«هموطن جان چه شد که پس رفتیم، ماکه یک خلق پیشرو بودیم - قرنها از همه جلو بودیم - صاحب فکر و کار بودیم -
سوی آینده یک نفس رفتیم - هموطن جان چه شد که پس رفتیم»

پاسخ سوالی راکه مطرح کرده چنین است:

به روزنامه های اصغر آقا سال ۱۳۵۸ رجوع کنید پاسخ سوال را خواهید یافت.

گر که شاه دادی کت زردی به او در امان بودند همه از کین او

امیر فیض))

توضیح:

هادی خرسندی روزنامه نگار بسیار نا شناسی بود که به کمک دولت شاهنشاهی و به ویژه آقای امیر عباس هویدا مورد پشتیبانی قرار گرفت و به نان و نمکی رسید. این نمک خورده نمکدان شکست و پس از شورش ۱۹۷۹ در سال ۱۳۵۸ (۱۹۸۰) روزنامه ای بنام اصغر آقا در انگلستان راه اندازی کرد و در آن فحش های رکیک و بی ادبی های کلان به دوران پیش از خمینی نوشت. آنقدر مطالب مستهجن و رکیک نوشت که بسیاری روزنامه اصغر آقای او را تحریم هم کردند. بعدا ها روش روزنامه را به سیاق روز عوض کرد ولی خوشرقصی های او برای اربابان کنار رودخانه تیمز همچنان برپا بود. شعر هایی سرود که در آنها زخم زبان به دوران پهلوی و شاهان تاریخ ایران از جمله کوروش بزرگ را در آنها گنجانید.

ولی از آنجا که مردم ما نیش و نوش را نمی توانند خوب از هم تشخیص بدهند بیت ها و شعر های بی سرو ته او را بهم پاس دادند تا این شخص بین مردم محبوب بماند. از ماست که برماست.

از دیگر زشتکاری های همین شخص (هادی خرسندی) پیوستن و پشتیبانی او از مجاهدین خلق بود. مثل کنه به آنها چسبید و با پول آنها به اینجا و آنجا سفر کرد با صمد (پرویز صیاد) تیاتر های مسخره و باز هم همراه با نیش هایی از نوع عقرب را به دوران گذشته که در واقع دستش را گرفته و او را مشهور کرده بود می زد. در هنگام مرگ مرضیه با خرج مجاهدین به پاریس رفت و با افتخار در جلسه های آنها شرکت کرد. آنجا هم باز نیشش به آستین گذشتگان گیر داد.

بزور خودش را در جلسه بزرگداشت استاد شجاع الدین شفا جا سازی کرد و آن مسخره بازی را از خود نشان داد.

هرگاه بساط آفیونش کم بیاید نیشی به جمهوری اسلامی می زند وگرنه رفیق گرمابه اسلامیون است.

این هارا کنار هم بگذارید پاسخ روزنامه کیهان در آن خلاصه استادانه ای که جناب استاد امیر فیض در نامه آورده اند مشخص می شود.